

[Finansministeren.]

finde en Udligning Sted, og der er ingen anden Vej at gøre det paa end ved at gøre det over Status. Det var det, det ærede Medlems Parti forsyndede sig imod, da det nu i denne Rigsdagssamling stillede Forslag om at tilbagebetale et Beløb af 27 Mill. Kr. til Skatteyderne, laane Pengene i Nationalbanken og betale dem tilbage til Trods for, at det var nødvendigt at anvende dem til Afskrivning af et Aktiv, der ikke længere repræsenterede nogen Værdi. Og saadan som det er paa dette Punkt, er det ogsaa paa andre Punkter; der vil fremdeles være Behov for Afskrivning, og derfor er det ogsaa kun ønskeligt og glædeligt, hvis det lykkes at afslutte de aarlige Driftsregnskaber med et Overskud.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard anstillede nogle Betragtninger vedrørende indværende Aars Regnskab og kom til det Resultat, at det formodentlig vilde give et større Overskud, end jeg havde givet Udtryk for dels gennem Tillægsbevillingslovforslaget og dels gennem Bemærkninger om, at der vil komme en yderligere Indtægt til gennem Overskud fra Nationalbanken. Jeg skal dertil sige, at jeg vil ikke være utilbøjelig til at tro, at Driftsregnskabet, naar det endelig bliver afsluttet, vil vise et noget gunstigere Resultat end de Tal, som jeg har nævnt, er Udtryk for. Men det maa være en gylden Regel for en Finansminister, at han i saadanne Forhold altid er paa den sikre Side; det maa være saadan, at den Risiko, der er, er, om jeg saa maa sige, en Risiko til det bedre og ikke til det værre. Man maa ikke glemme, at Tillægsbevillingslovforslaget udarbejdes paa et Tidspunkt, da man i Administrationen ikke har mere end to Trediedele af Aarets Regnskab at støtte sig til. Og naar man som her opererer med et Udgiftsbudget paa over 500 Mill. Kr., vil der, navnlig i en Tid, hvor Priserne er i Bevægelse — og i Bevægelse opad — være en Risiko for, saadan som det har været nu i denne Vinter, at man ikke ved Udgiftsbudgetteringen kommer fuldt paa Højde med de endelige Regnskabstal. Saa vil det være ganske naturligt og rimeligt, at man til Gængæld udviser en vis Forsigtighed med Hensyn til Kalkuleringen af Indkomster.

Jeg er navnlig ikke utilbøjelig til at tro, at der efter de Resultater, der forelaa paa det Tidspunkt, da selve Tillægsbevillingsloven blev fremlagt — som jo ikke var det Tidspunkt, da den blev udarbejdet, idet man selvfølgelig ogsaa i Ministeriet maa være et Stykke foran, hele Teknikken i Fremstillingen af Tillægsbevillingsloven kræ-

ver det —, og med Kendskab til Forbrugsafgifterne for Marts Maaned nok skulde være et Plus. Det er ogsaa muligt, at der for de direkte Skatter kan være et lille Plus. Men jeg skal sige til det ærede Medlem, baade af Hensyn til Debatten denne Gang og af Hensyn til eventuelle fremtidige Debatter — hvis vi skulde faa Lejlighed til fortsat at diskutere disse Problemer —, at det ærede Medlem altid kan regne med, at jeg ikke har skrabet Bunden ved de Indtægtsbevillinger, jeg søger, naar jeg fremsætter Forslag til Tillægsbevillingslov, fordi jeg, som sagt, mener, at der bør være en Margin, og man maa have saa megen Sikkerhed som muligt for, at det endelige Regnskab, naar det kommer frem, er om ikke bedre, saa i hvert Fald ikke ringere end forudsat.

Man maa, som sagt, tilrettelægge det løbende Budget paa en saadan Maade, at man normalt kan regne med et vist Beløb til Konsolidering af Status. Der er fremdeles Poster paa Status, som det er nødvendigt at afskrive, og det er ogsaa den eneste Maade i Forbindelse med den Kapitalopsamling, der finder Sted gennem Arveafgiften, paa hvilken man i Virkeligheden er i Stand til at holde Statens Gæld nede paa et rimeligt Niveau, saadan at man ikke kaster Byrderne over paa Fremtiden. Thi selvfølgelig medfører Statens Husholdning, ligesom Tilfældet er i al anden økonomisk Virksomhed, et øget Kapitalforbrug; enhver Udvikling i Samfundet paa de Omraader, som Staten nu har med at gøre, medfører øget Kapitalinvestering paa samme Maade, som den gør i andre Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa nogle almindelige Betragtninger over Virkningen af den Økonomi, Regeringen har ført; og pegede bl. a. paa den høje Beskatning. Det diskuterede vi ogsaa, da Talen var om den ekstraordinære Udskrivning af Merindkomstskat og Tillægsskat. Forholdet er det, at der ikke under denne Regering er sket anden Forøgelse af den direkte Beskatning til Staten — at der er sket en vis Omlægning inden for det kommunale Omraade, er en anden Ting — end den, at man udskriver de 15 pCt.s Forhøjelse, som hovedsagelig gaar til Landbrugets Amtsskatteregulering, altsaa i Virkeligheden ikke nogen Skatteforhøjelse, og saa dette, at man har udskrevet Tillægsskatten og Merindkomstskatten, der for Personers Vedkommende først indtræder paa Indtægter fra 8 000 for Tillægsskattens Vedkommende og 10 000 Kr. for Merindkomstskattens Vedkommende. Den eneste Æn-